

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΟΥ 49^{ου} ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ (Ο.Σ.Υ.Ε)

Η εργασία, ως θεραπευτική μέθοδος (εργασιοθεραπεία) και ο θεσμός των αδειών, αποτελούν παγκοσμίως, τους δύο βασικούς πυλώνες για τα Σωφρονιστικά συστήματα, που τα καθιστούν απαραίτητα και τα διαφοροποιούν από τα αδιέξοδα και αποτυχημένα απλά συστήματα κράτησης. Αποτελούν δε, την απόλυτη απόδειξη ότι η πολιτεία, όχι μόνο δεν εκδικείται, αλλά διευκολύνει την ομαλή επαναπολιτοποίηση των κρατουμένων και ενισχύει τις προσπάθειες επανένταξής τους.

Έτσι εχόντων των πραγμάτων, θεωρήσαμε και εξακολουθούμε να θεωρούμε ως απολύτως άδικες τις πειθαρχικές διώξεις κατά των δύο καταξιωμένων και έγκριτων Εισαγγελικών λειτουργών, που ως Πρόεδροι του Συμβουλίου Αδειών, με ομόφωνες αποφάσεις του Συμβουλίου και σε διαφορετικές συνεδριάσεις του, χορήγησαν διήμερες τακτικές άδειες απουσίας στον καταδικασθέντα, για δολοφονίες και άλλες τρομοκρατικές ενέργειες, κρατούμενο Δημήτριο Κουφοντίνα.

Η αλήθεια είναι ότι, με βάση τον σχετικό Νόμο, η άδεια αυτή χορηγήθηκε με αρκετή καθυστέρηση- 16 χρόνια μετά την καταδίκη του- σε διπλάσιο δηλαδή από το προβλεπόμενο από τη νομοθεσία χρόνο, ενώ κάποιος δεν έχει πάρει ακόμα.

Αλήθεια είναι επίσης ότι η πολιτεία νομοθετεί πάντα κατά συνείδηση, με ελεύθερη βούληση και οφείλει να ελέγχει την πιστή εφαρμογή των Νομοθετημάτων της.

Αν λοιπόν κρίνει ότι, κάποιος καταδικασθέντες για συγκεκριμένα αδικήματα επιβάλλεται να εξαιρούνται από κάποιας μορφής ευεργετήματα, οφείλει να το κάνει με απόλυτα ξεκάθαρο τρόπο. Το έχει κάνει άλλωστε με αρκετούς από τους νόμους που κατά καιρούς έχει νομοθετήσει.

Το έχει κάνει ειδικότερα και στον ισχύοντα νόμο περί χορήγησης αδειών, εξαιρώντας από αυτές τους καταδικασθέντες για το αδίκημα της εσχάτης προδοσίας πραξικοπηματίες της 21^{ης} Απριλίου 1967, όπως επίσης και με το γνωστό «Όταν λέμε Ισόβια εννοούμε Ισόβια».

Κατά την γνώμη μας έκαναν λάθος. Όμως αυτό πίστευαν, αυτό ήθελαν, αυτό νομοθέτησαν και δεν χρειάστηκε να ζητήσουν άλλοθι πουθενά, ούτε να επιχειρήσουν να ρίξουν ευθύνες σε άλλους.

Η μεγαλύτερη απόδειξη, που επιβεβαιώνει την ορθότητα της κρίσης του Συμβουλίου Αδειών και των συγκεκριμένων Εισαγγελικών Λειτουργών, που χορήγησαν τις

άδειες στον συγκεκριμένο κρατούμενο, είναι η αποδεδειγμένα καλή χρήση των αδειών από αυτόν, θέμα που αποτελεί πλέον και το μοναδικό κριτήριο για την χορήγησή της.

Η φιλελευθεροποίηση για τη διαδικασία χορήγησης των αδειών, που προβλέφθηκαν το πρώτον με τον Ν. 1851/1989, απετέλεσε αργότερα το ζητούμενο από αρκετούς Υπουργούς Δικαιοσύνης, οι οποίοι με νομοθετικές παρεμβάσεις περιόρισαν τα πέντε αρχικά κριτήρια χορήγησης (ένα εξ αυτών και της βαρύτητας του αδικήματος), σε ένα, αυτό περί της προσδοκίας για σωστή χρήση της από τους κρατουμένους.

Αυτά που μας χωρίζουν με το συγκεκριμένο κρατούμενο, είναι τόσα πολλά, που σε καμία περίπτωση δεν μας επιτρέπεται, ούτε επιζητούμε, να γίνουμε συνήγοροί του. Είμαστε βέβαιοι πως ούτε ο ίδιος το επιθυμεί. Άλλωστε είμαστε απόλυτα αντίθετοι στην κατάργηση του Εισαγγελικού Βέτο από την διαδικασία χορήγησης των αδειών, κάτι που ο ίδιος ζητά κάνοντας και για αυτόν τον λόγο απεργία πείνας.

Αναφερόμαστε ωστόσο στο θέμα της αδείας του, γιατί πέραν των όσων εκθέσαμε παραπάνω, η πειθαρχική δίωξη κατά των συγκεκριμένων Εισαγγελικών Λειτουργών, λόγω της σύμφωνης γνώμης τους για την χορήγησης της αδείας, στην πράξη αποκλείει, ως προς τον συγκεκριμένο κρατούμενο τη λειτουργία του Συμβουλίου, με αποτέλεσμα να οδηγούμαστε σε μια ιδιότυπη μορφή αρνησιδικίας, που σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να γίνεται αποδεκτή, όπως άλλωστε πρέπει να συμβαίνει σε όλες τις μορφές της.

Η εξέλιξη αυτή μας προκαλεί αμηχανία και μεγάλη ανησυχία. Αμηχανία για το τι τελικά προσδοκά η πολιτεία από την ύπαρξη και τη λειτουργία της υπηρεσίας μας και ανησυχία για το πώς τελικά θα το εκλάβουν αυτό οι συγκρατούμενοί του, που δικαιολογημένα ή αδικαιολόγητα τον τελευταίο καιρό είναι φανερό ότι έχουν βάλει αρκετά πιο ψηλά τον πήχη διεκδίκησης ευεργετημάτων τους από την πολιτεία.

Πολύ περισσότερο δε ανησυχούμε για την εξέλιξη που μπορεί να υπάρχει κατά την εκτέλεση της απεργίας πείνας που κάνει ο κρατούμενος και ειδικότερα για το ενδεχόμενο να έχει ως αποτέλεσμα κάτι που όλοι σίγουρα πρέπει να απευχόμαστε.

Η ομοσπονδία μας, όπως διαχρονικά έχει αποδείξει, με ειλικρίνεια, θάρρος και συναίσθηση ευθύνης, παίρνει πάντα δημόσια και ξεκάθαρη θέση για όλα όσα απασχολούν ή συμβαίνουν στον εργασιακό μας χώρο. Έτσι ακριβώς κάνουμε και τώρα, παίρνοντας θέση με αυτό μας το ψήφισμα για ένα τόσο «καυτό» και δύσκολο θέμα.

Πιστεύοντας πάντα ότι :

«ΟΠΟΙΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΑΤΑΙ ΣΥΛΛΟΓΑΤΑΙ ΚΑΛΑ»

Ψηφίστηκε ομόφωνα και ακολουθούν οι υπογραφές των 67 αντιπροσώπων συνέδρων.